

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.III.45.062/2024/7.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Kovács András bíró

Dr. Sugár Tamás bíró

Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Schiffer és Társai Ügyvédi Iroda
(felperesi képviselő címe;
ügyintéző: dr. Schiffer András ügyvéd

A II. rendű alperes: ... Város Önkormányzata Közgyűlése
(II. rendű alperes címe)

Az alperes képviselője: Bogádi és Harci-Kovács Ügyvédi Iroda
(alperesi képviselő címe;
ügyintéző: dr. Harci-Kovács Kolos ügyvéd)

A per tárgya: képviselő-testület határozatának jogszerűségével kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Pécsi Törvényszék 102.K.701.307/2023/3.

Rendelkező rész

A Kúria az eljárást megszünteti, és a Pécsi Törvényszék 102.K.701.307/2023/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 53.340 (ötvenháromezer-háromszáznegyven) forint együttes bírósági perköltséget és felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes ... Város Önkormányzatának polgármesteri tisztségét töltötte be, emellett az Egyesült Regionális Önkormányzati Vízközmű Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: E.R.Ö.V. Zrt.) ... elnöki tisztségét is ellátta, amelyért tiszteletdíjban részesült.

[2] A II. rendű alperes a 2023. május 25. napján kelt 147/2023. (V. 25.) számú határozatával (a továbbiakban: 147-es határozat) a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 72. § (2) bekezdésére hivatkozással a felperes polgármesteri tisztségének a Mötv. 37. § (2) bekezdése és 69. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, 2023. május 26-i hatállyal történő megszűnését állapította meg, tekintettel arra, hogy a felperes az E.R.Ö.V. Zrt.-nél fennálló tisztsége miatti összeférhetlenségi okot a Mötv. 37. § (1) bekezdése alapján annak felmerülését követő 30 napon belül nem szüntette meg, ezáltal a ... Város Önkormányzata Közgyűlésének a Szervezeti és Működési Szabályzatról szóló 29/2019. (XII. 23.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: SzMSz) 49. § (2) bekezdés k) pontjában foglalt kötelezettségének nem tett eleget.

[3] A II. rendű alperes 2023. május 26-án a 148/2023. (V. 25.) számú határozatában (a továbbiakban: 148-as határozat) arról döntött, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:579. §-a alapján jogalap nélküli gazdagodás jogcímén visszaköveteli a felperestől az összeférhetlenséget megalapozó időszak alatt jogosulatlanul felvett polgármesteri illetmény és költségterítés teljes összegét. A határozat 3. pontjában a II. rendű alperes a polgármesteri hivatalt kérte fel arra, hogy az eljárás lefolytatásához szükséges intézkedéseket tegye meg, és a szükséges adatokat, okiratokat bocsássa rendelkezésre. A határozat jogorvoslati tájékoztatást, jogszabályhelyet, jogalapot megjelölő indokolást nem tartalmazott.

A kereset és a védírat

[4] A felperes mind a 147-es, mind a 148-as számú határozat ellen keresetet terjesztett elő, kérve azok megsemmisítését. A 147-es számú határozattal szemben előterjesztett keresetet a Pécsi Törvényszék a 102.K.700.577/2023/16. szám alatti ítéletével elutasította, mely döntést a Fővárosi Ítéltábla az 1.Kf.700.449/2023/4. szám alatti ítéletével helybenhagyta.

[5] A jelen eljárás tárgyát képező 148-as számú határozat vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy az a 147-es számú határozat megsemmisítése esetén elveszíti jogalapját, ezen felül a határozat tartalma hiányos.

[6] A II. rendű alperes védíratában a kereset elutasítását kérte. Azt nem vitatta, hogy dátumszerűen nem jelölte meg határozatában az összeférhetlenséget megalapozó időszakot, azonban a határozat meghozatalakor még csak az volt egyértelmű, hogy az összeférhetlenség huzamosabb ideje fennállt, annak időtartama még további vizsgálatot igényelt. Ezért rendelkezett úgy, hogy a polgármesteri hivatal minden szükséges dokumentumot és okiratot bocsásson az alperes rendelkezésére, és tegyen meg minden

szükséges intézkedést az eljárás lefolytatása érdekében. A 148-as határozat csak egy előkészítő jellegű döntés, amely konkrét fizetési kötelezettséget még nem állapított meg.

A bíróság ítélete

[7] A bíróság ítéletével a ... Város Önkormányzat Képviselő-testületének 148/2023. (V. 25.) számú határozatát a közlésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette, és kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 forint perköltséget. Kimondta, hogy a feljegyzett illetéket az állam viseli.

[8] Az elsőként megjelölt azon jogsérelmet, hogy a 148-as határozat a II. rendű alperes 147-es számú határozatának megsemmisítése esetén jogalapját veszti, megalapozatlannak találta, mivel a bíróság a 147-es számú határozattal szemben benyújtott keresetét a felperesnek elutasította. A 148-as számú határozattal szemben támasztott másik jogsérelmi kifogás – amely a visszakövetelés alapjául szolgáló időszak megjelölését hiányolta – értékelése során a bíróság abból indult ki, hogy a hatóság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 80. § (1) bekezdése szerint – a törvényben meghatározott kivételekkel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések pedig végzések. Tekintettel arra, hogy az ügyben nem állt fenn az Ákr. 80. § (4) bekezdésében meghatározott kivétel, a II. rendű alperes a jogalap nélkül felvett polgármesteri illetmény kapcsán, azaz az ügy érdemében hozott határozatot. A határozat azonban az alapvető határozati kellékeket nélkülözte, nem tartalmazta azt, hogy milyen határidőn belül köteles visszafizetni a felperes a jogalap nélküli gazdagodás összegét, nem határozta meg az összeférhetetlenséget megalapozó időszakot, mint ahogy az összecsúszva követelt polgármesteri illetményt és költségtérítést sem. Ezen felül a határozat sem jogorvoslati záradékot, sem indokolást nem tartalmazott. Erre figyelemmel a keresettel támadott határozat egyrészt végrehajthatatlan, másrészt az érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[9] A bíróság kifejtette, hogy a 148. határozat nem minősülhet az Ákr. fogalmai alapján a döntés tervezetének, mivel abba az Ákr. 34. § (1) bekezdése szerint nem lehetne betekinteni, a 148-as határozatot ezzel szemben kézbesítették a felperesnek. A II. rendű alperes határozatot sem hozhatott, mivel határozat csak az ügy érdemében születik, az eljárás lezárását követően, így az ezzel kapcsolatos érvelés – mely szerint a pontos időszak, illetve az illetmény és költségtérítés pontos összege nem volt még meghatározható – szintén nem vehető figyelembe. A döntés ebben a formájában érdemi felülbírálatra alkalmatlan, mivel az végrehajtható rendelkezéseket, továbbá sem ténybeli, sem jogi indokolást nem tartalmazott, így nem rendelkezett az ügyféli jogokat garantáló alapvető kellékekkel.

[10] Mindezek alapján a bíróság a támadott határozatot a Kp. 92. § (1) bekezdés c) pontja alapján megsemmisítette, és a II. rendű alperes új eljárás lefolytatására kötelezését mellőzte, figyelemmel arra, hogy az eljárás hivatalból indult, így elbírálatlan kérelem nem maradt fenn.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A II. rendű alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi

I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdésének b) pontja alapján, a 48. § (2) bekezdésére, valamint a Kp. 4. § (1) bekezdésére és 5. § (1) bekezdésére hivatkozással. Kérte a felperest kötelezni az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére.

[12] A II. rendű alperes álláspontja szerint a bíróság tévesen tekintette irányadónak jelen ügyre vonatkozóan az Ákr. szabályait. A per tárgyat képező eljárás és határozathozatal során ugyanis a II. rendű alperes nem minősült hatóságnak, így olyan hatósági eljárásról sem lehet szó, amelyben az Ákr. szabályai lennének az irányadók. Ebből következően a per tárgyat képező határozat fogalmilag nem szenvedhet olyan kellékhibákban, amelyek alapjául szolgálhatnának annak megsemmisítéséhez.

[13] A 148-as számú határozat alapvetően nem képezheti közigazgatási jogvita tárgyat, ugyanis ez a határozat nem minősül a Kp. 4. § (1) bekezdésében foglalt, a közigazgatási jog által szabályozott és az érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló, vagy azt eredményező közigazgatási cselekménynek, a jelen eljárásban ezért nincs közigazgatási jogvita sem. Az a közgyűlés olyan belső döntést előkészítő aktusa, amely semmilyen szempontból sem tekinthető közigazgatási cselekménynek, mivel annak valamennyi fogalmi eleme hiányzik. Az alperes a határozat meghozatalakor nem közigazgatási szervként járt el, így sem normatív, sem egyedi határozat meghozatala nem volt célja. Az alperes az Alaptörvény által létrehozott szuverén jogalanyként – mint az önkormányzat legfőbb döntést hozó szerve – hozott olyan döntést, amelyben arról rendelkezik, hogy kívánja-e később érvényesíteni a jogszerűnek vélt igényét a felperessel szemben polgári jogi úton. Ezért a döntés annak tartalma alapján sem tekinthető a közigazgatási eljárásra tartozónak.

[14] Ezen felül hiányzik a közigazgatási jogvita azon fogalmi eleme is, hogy az alperes által hozott határozat közigazgatási cselekménynek minősülne, amely elméletileg lehetővé tenné, hogy az közigazgatási jogvita tárgya legyen. A Kp. 4. § (1) bekezdésének azon fordulata, hogy a közigazgatási cselekmény az érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányul vagy azt eredményezi, implicite magában foglalja az Ákr. szerinti hatósági eljárás és ügy fogalmát is. Az Ákr. 7. § (1) és (2) bekezdésében rögzített hatálya azonban kizárólag a hatósági eljárásra terjed ki, amely a közigazgatási szerven kívül érintett jogalany ügyében megvalósuló olyan cselekvési rendet jelent, amely egyedi ügy intézése során, hatósági jogalkalmazás keretében az érintett jogalanyra nézve jogi helyzetét megváltoztató, jogvitáját elbíráló, vagy jogsértésére reagáló közvetlen jogi hatást gyakorló egyedi aktus kibocsátása, illetve érvényesítése érdekében jön létre. Az Ákr. 9. §-a határozza meg a hatóság fogalmát és azt, hogy az Ákr.-t milyen tevékenységek során kell alkalmazni. Ebből következően közigazgatási hatósági eljárásnak kizárólag az olyan ügyek tekinthetők, amelyekben a közigazgatási szerv a rá ruházott hatáskörével élve egyedi döntést hoz a szervezetén kívül található jogalanyokra, azaz az ügyfelekre nézve, vagy az ilyen alanyokat ellenőrzése alá vonja. Ennélfogva hatósági eljárásnak nem tekinthetők a közigazgatási szervezeten belüli eljárások. Önkormányzati hatósági ügynek kizárólag az olyan ügyek tekinthetők, amelyekben a helyi önkormányzatot a jogszabályban foglaltak szerint általánosan kötelező magatartási szabályokat állapítanak meg konkrét egyedi ügyekben, melyekkel az ügyfelek számára jogokat és kötelezettségeket állapíthatnak meg. A jelen ügy tárgyat képező határozat nem az alperes szervezetén kívül található ügyfélre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, hanem egy fennálló, jogosnak vélt igény érvényesítéséről szóló, formálisnak tekinthető döntés. Ebből következően az alperes a határozathozatal során nem hatóságként járt el és a felperes sem tette ügyfélé.

[15] Mindezekén túl a jogerős ítélet sérti a Kp. 4. § (2) bekezdésének első fordulataát is, mivel az alperes a határozat meghozatala során nem közigazgatási tevékenységet végzett, és nem hozott olyan határozatot, amelyben közvetlenül érintett lenne a fél. Mivel közigazgatási

jogorvoslat kizárólag a közigazgatási aktusokkal szemben merülhet fel, a határozattal szemben nem lehet helye közigazgatási úton indítandó jogorvoslatnak, hiszen ez jelen esetben fogalmilag kizárt. Jelen ügyben nemcsak a közigazgatási tevékenység hiányzik, hanem közvetlenül érintett fél sincsen. Ezen fogalmi elemek hiányában pedig nem lehet közigazgatási eljárásról, közigazgatási cselekményről, közigazgatási szervről és ügyfélről, azaz közvetlenül érintett félről sem beszélni, ennél fogva a 148-as határozattal szemben közigazgatási pernek sem lehet helye.

[16] Összefoglalóan jelen ügy nem tekinthető a Kp. 4. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási jogvitának a törvényi feltételek meg nem léte okán. Ezt támasztja alá a Kp. 5. § (1) bekezdése is, amely alapján egyértelmű, hogy csak akkor van helye közigazgatási pernek, ha van közigazgatási jogvita. Mivel közigazgatási jogvita jelen ügyben nem áll fenn, így közigazgatási perről sem beszélhetünk, a bíróságnak nincs és nem is volt hatásköre ezért a felperes keresetének elbírálására.

[17] A jogerős ítélet a [26] bekezdésében kifogásolta, hogy a keresettel támadott határozat nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az ügyféli jogok gyakorlását garantálná. Ezzel kapcsolatban a II. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a határozat semmiképpen sem minősül az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerinti határozatnak és a polgármester sem minősül ügyfélnek. A polgármester fogalmát az Mötv. 41. § (1) és (2) bekezdése, valamint az Alaptörvény 33. cikke határozza meg, melyek szerint a polgármester a képviselő-testületet képviseli és vezeti, valamint a képviselő-testület szervének minősülő személy, így semmiképp sem tekinthető olyan, az alperes szervezetén kívül található, ügyféli jogállással és ügyféli jogokkal rendelkező jogalany, amelyre az Ákr. szabályai lennének az irányadóak. A polgármesteri tisztség megszűnése sem teszi önmagában ügyféli jogállásúvá a felperest, mivel a 148-as határozat nem közigazgatási és nem hatósági eljárásban keletkezett és nem minősül hatósági határozatnak, valamint nem tartalmaz a felperesre vonatkozó kötelező érvényű rendelkezést sem.

[18] A 148-as határozat nem érintette közvetlenül a felperest, rá nézve semmilyen kötelezést nem tartalmazott, ebből következően fogalmilag kizárt, hogy azzal szemben bármilyen jogszabály által biztosított jogorvoslati lehetőséget ki lehessen meríteni. A felperes kereseti kérelmének ezért nemhogy hiányzik az érdemileg vizsgálandó jogalapja, hanem a felperes keresetösszege joggal sem rendelkezik, és a bíróságnak sincs hatásköre az alperes e határozatának felülvizsgálatára. Ennél fogva a kereset visszautasításának lett volna helye hatáskör hiányában, valamint arra való tekintettel, hogy jelen ügyben nem áll fenn közigazgatási jogvita, ebből következően közigazgatási perről sem lehet beszélni. Mindezek alapján a bíróságnak a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevelet végzéssel vissza kellett volna utasítania. E körben a II. rendű alperes a Kúria Kpkf.39.560/2021/2. számú határozatára hivatkozott.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben marasztalását kérte.

[20] A felperes azt kérte figyelembe venni, hogy a Kp. 115. § (3) bekezdése alapján irányadó Kp. 100. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben új tényre hivatkozni csak akkor lehet, ha az az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a fél tudomására. A jogerős ítélet a [10]-[11] bekezdéseiben felsorolta, hogy az alperes milyen jogi tényekre hivatkozott, és ehhez képest új jogi tényállításnak tekintendő az a hivatkozás, hogy a per tárgyát képező határozat nem közigazgatási cselekmény, továbbá valótlan az az alperesi állítás, hogy a felperes ne lenne a tárgybéli határozatban érintett jogalany, mivel a határozat nevesíti a személyét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem megalapozott az alábbiak szerint.

[22] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül. E szabály alapján a Kúria eljárása során azokat a jogszabálysértéseket vizsgálhatja, amelyeket a felek a felülvizsgálati kérelmükben – valamint felülvizsgálati ellenkérelmükben, illetve csatlakozó felülvizsgálati kérelmükben – megjelöltek, azonban amennyiben fennáll olyan, a felülvizsgálati kérelemben nem jelzett további ok, amelyet az egész bírósági eljárás során hivatalból kell figyelembe venni, annak vizsgálata nem mellőzhető. Ilyen a Kp. 48. § (2) bekezdésének az a) szabálya, amely szerint a Kp. 48. § (1) bekezdés a)–j) pontjában foglalt visszautasítási okok fennállását hivatalból kell értékelni, valamint a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja, amely az eljárás megszüntetését írja elő arra az esetre, ha a Kp. 48. § (1) bekezdés a)–i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. E hivatalból vizsgálandó jogszabálysértések nem tévesztendőek össze a felülvizsgálati eljárásra is irányadó Kp. 100. § (3) bekezdésében szabályozott új tény vagy bizonyíték állításával. A hivatalból vizsgálandó jogszabálysértések ugyanis alapvetően az alsóbb fokú eljárásban már ismertté vált – csak nem értékelt – tényeken alapulhatnak. Így amennyiben van olyan jogilag releváns tény, amely a Kp. 48. § (1) bekezdése alapján a keresetlevél visszautasításához kellett volna, hogy vezessen, és az egyben az eljárás megszüntetésnek alapjául is szolgál, a Kúria a felülvizsgálati eljárásban akkor is megszüntetheti az eljárást, ha erre a felülvizsgálati kérelemben, illetve ellenkérelemben egyik fél sem hivatkozott. Ebből következően a felülvizsgálati kérelem nem ütközik a Kp. 115. §-a alapján alkalmazandó Kp. 100. § (3) bekezdésébe, ha az alperes olyan okok miatt kéri az eljárás megszüntetését, amelyre a védiratban ugyan nem hivatkozott, de a bírósági eljárás során ismertté vált tények alapján azt a bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna.

[23] Mindezek alapján a Kúria vizsgálhatta, hogy volt-e helye bírósági eljárásnak a keresettel támadott 148-as számú határozattal szemben.

[24] A II. rendű alperes elsődlegesen a bíróság hatáskörének hiányát állította, azonban figyelmen kívül hagyta azt, hogy a bíróság – egyebek mellett – a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos jogvitát is közigazgatási perben bírálja el, és a Kp. 5. § (4) bekezdése a Kp. közigazgatási szervre vonatkozó szabályait a munkáltató szervre, a közigazgatási cselekményre vonatkozó szabályokat a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos döntésre és intézkedésre alkalmazni kell. Ezért az, hogy az alperes határozata nem hatósági eljárás során született, önmagában nem eredményezi a közigazgatási bíróság hatáskörének hiányát. Az önkormányzat közgyűlésének határozata az Mötv.-ben meghatározott esetekben támadható a közigazgatási bíróság előtt, ezért a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának és utóbb az eljárás megszüntetésének ez okból nem volt helye.

[25] Ugyanakkor a II. rendű alperes helytállóan vetette fel az eljárás megszüntetésének szükségességét annak okán, hogy a 148-as számú határozat nem olyan közigazgatási cselekmény, amellyel szemben a Kp. 4. §-a alapján közigazgatási jogvitának van helye. A Kp. 4. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező (3) bekezdés szerinti cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége. Amint arra a Kúria már a Kpkf. 39.155/2020/2. számú határozatában korábban rámutatott, a Kp. 4. § (1) bekezdése a közigazgatási jogvita tárgyaként valójában az érdemi közigazgatási tevékenység

körét határozza meg, amelyet a Kp. 4. § (3) bekezdésével, és a (4) bekezdéssel összevetve kell értelmezni. Az érdemi közigazgatási tevékenység több konjunktív fogalmi elemből épül fel, melyek közül az első az, hogy a tevékenységet közigazgatási szerv végzi, a második a tevékenység közigazgatási jog általi szabályozottsága, míg a harmadik fogalmi elem, hogy joghatást vált ki. Ebben a kontextusban vizsgálendő a Kp. 4. § (4) bekezdés b) pontja szerinti járulékos közigazgatási cselekmény meghatározása is, amely – főszabály szerint – az önálló és azonnali bírói utat kizárja. Tipikusan ilyenek az eljárási cselekmények, illetve a közigazgatási tevékenység végrehajtását szolgáló cselekmények, amelyek csak akkor lehetnek önálló tárgyai a közigazgatási jogvitának, ha a jogalkotó ezt kifejezetten szükségesnek tartja. A járulékos közigazgatási cselekmény tehát a rész-egész viszonylatában értelmezhető. A kifejtett joghatását tekintve az érdemi a végleges, a járulékos az ideiglenes közigazgatási cselekmény.

[26] A 148-as határozat egy később, a bíróság előtt érvényesíteni kívánt követelést előkészítő döntés, amely meghatározta, hogy a felperessel szemben milyen jogcímen lehet visszakövetelni a II. rendű alperes álláspontja szerint jogosulatlanul felvett illetmény összegét (1. pont), a megindítandó peres eljárás lefolytatása érdekében kit hatalmaz meg a képviselőre (2. pont), a perképviselési feladatokkal mely ügyvédi irodát bízta meg (4. pont), és tartalmazta azt a felkérést, hogy a polgármesteri hivatal az eljárás lefolytatásához szükséges adatokat, okiratokat bocsássa rendelkezésre, intézkedéseket tegye meg (3. pont); meghatározta e feladatok felelősét és határidejét. Semmiképpen sem jelent tehát e határozat végleges, érdemi intézkedést, az leginkább a majdani érdemi döntés előkészítésének tekintendő, amely nem több, mint egy intézkedési terv a jövőbeli igényérvényesítés érdekében. Erre figyelemmel ez a határozat érdemi közigazgatási tevékenységnek semmiképpen sem minősülhet, mivel alkalmatlan arra, hogy a felperessel szemben joghatást váltson ki.

[27] Mindezek alapján a jelen perben támadott 148-as határozat nem érdemi, hanem járulékos közigazgatási cselekmény. Mivel a Kp. 4. § (4) bekezdés b) pontja szerint – ha törvény eltérően nem rendelkezik – nincs helye közigazgatási jogvitának önállóan valamely közigazgatási cselekmény megvalósítását szolgáló járulékos közigazgatási cselekmény jogszerűségére vonatkozóan, a bíróságnak ezt hivatalból észlelve a Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontja alapján az e határozattal szemben benyújtott keresetlevelet vissza kellett volna utasítania, illetve utóbb a Kp. 81. § (1) bekezdés a) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

[28] A fentiekre tekintettel a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 110. § (4) bekezdésének megfelelően az eljárást megszüntette, és a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte.

A döntés elvi tartalma

[29] *A felülvizsgálati kérelem nem ütközik a Kp. 115. §-a alapján alkalmazandó Kp. 100. § (3) bekezdésébe, ha az alperes olyan okok miatt kéri az eljárás megszüntetését, amelyre a védiratban ugyan nem hivatkozott, de a bírósági eljárás során ismertté vált tények alapján azt a bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna.*

Záró rész

[30] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 85. § (1) bekezdésének jelen esetben érvényesülő főszabálya e szerint az eljárás megszüntetése esetén az alperes perköltségét a felperes téríti meg. Erre figyelemmel a Kúria a felperest kötelezte az alperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére. A perköltség összege az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint került megállapításra, az általános forgalmi adóval növelten (42.000 forint + áfa).

[31] A felülvizsgálati eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezés alapján illetékmentes.

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése, valamint a Kp. 77. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. november 20.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró, Dr. Ujhelyi-Gyurán Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő